

Warszawa, 17 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 47 j 42/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25190.

Wilhelm Bauer
(Wiener-Neustadt, Austria).

Kl. 34 b, 8/20.

34 b 42/00

Młynek do maku.

Zgłoszono 24 lutego 1936 r.

Udzielono 7 lipca 1937 r.

Pierwszeństwo: 6 marca 1935 r. (Austria).

Używane dotychczas młynki do maku zawierają przeważnie dwa walce, zaopatrzone w cienkie włoskowate karby, przeznaczone do wciągania ziarenek maku pomiędzy walce, gdzie ziarnka ulegają w czasie przejścia przez walce całkowitemu zmiażdżeniu i wyciśnięciu przeważnej części swego oleju. Młynek według wynalazku nie posiada tej wady, gdyż jego walce są wyposażone w równoległe do siebie grube żebra, które wskutek odpowiedniego przestawienia wchodzą jedne pomiędzy drugie. Przy przepuszczaniu przez nie ziarenek maku zostają one tylko rozplątane i spadają bez utraty oleju w zmienionej postaci jako płatki do zbiornika na mlewo.

Młynek do maku przedstawiony jest na

fig. 1 rysunku w widoku z boku, fig. 2 wyobraża parę walców według wynalazku w widoku z góry po odjęciu lejka zasypowego.

Młynek do maku zawiera parę walców 1 i 2 z pierścieniowymi trójkątnymi żebrami 3. Żebra 3 każdego walca wchodzą w wykroje drugiego walca, gdyż są wobec siebie przestawione. Jedne końce czołów łóżyskowych walców 1 i 2 są zaopatrzone w dwa zazębiające się ze sobą koła zębate 4 i 5 o jednakowej ilości zębów, wobec czego obydwie walce mają jednakową ilość obrotów. Średnice pierścieniowych żeber walców są różne, co sprawia, że ziarnka maku przy przechodzeniu przez walce rozcierają się na płatki. Walce wprawia się w obrót za pomocą korby.

Ze względu na uniknięcie wypadania mlewa dolna część lejka zasypowego 7 zaopatrzona jest w zęby 6 wchodzące w wykroje między żebrami. Z tego samego powodu umieszczone są poniżej walców zębate listwy zakrywające 8 i 9, które również wchodzi w wykroje międzyżebrowe zamykając przez to żebra od dołu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Młynek do maku o dwóch walcach, znamienny tym, że walce te (1 i 2) są zaopatrzone w pierścieniowe trójkątne żebra (3), które wchodzi pomiędzy siebie, wskutek odpowiedniego przestawienia walców względem siebie.

2. Młynek do maku według zastrz. 1, znamienny tym, że jego lej zasypowy wyposażony jest w dolnej części w zęby, wchodzące w wykroje międzyżebrowe (3).

3. Młynek do maku według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że walce (1 i 2) zasłonięte są w dolnej części za pomocą listw zamykających (8, 9) z zębami, które wchodzi w wykroje międzyżebrowe.

4. Młynek do maku według zastrz. 1, znamienny tym, że jego walce (1, 2) względnie ich żebra mają niejednakowe średnice.

Wilhelm Bauer.
Zastępca: Inż. W. Tymowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

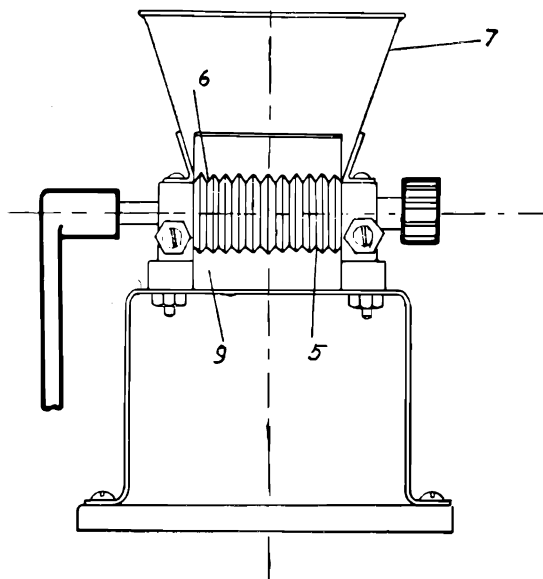

Fig. 2.

